

(Крумовзграг) (Приложение 26); през 1946 г. – Юлиево (Мъглиж), Голям извор (Стамболийски) (Приложение 28); през 1965 г. – Боримечково (Лесичево), Боянци (Асеновзграг), Нова махала (Мъглиж) (фиг. 21). Неголям е и броят на населените места с 30-40 % *роми*: през 1887 г. – Трилистник (Марица); през 1900 г. – Динк (Марица), Йоаким Груево (Родопи) и Звънарка (Крумовзграг); през 1934 г. – Голям извор (Стамболийски), Чалъкови (Раковски), Йоаким Груево (Родопи); през 1946 г. и през 1965 г. – Розово (Казанлък), Звънарка (Крумовзграг), Болярски извор (Харманли).

През 1992 г. се наблюдава значително нарастване на броя на селищата с над 30 % – от 21 (фиг. 22) на 43 през 2001 г. (Приложение 34) и 50 през 2011 г. (фиг. 23). При последното преброяване в тази група селища се формира около $\frac{1}{4}$ от ромите (22 %), като селищата съставляват 11 % от тези с наличие на ромско население. Те са концентрирани в три области:

– *Пазарджишко-Пловдивско поле*: с над 50 % – в общините Лесичево (Боримечково), от 40-50 % – Пазарджик (Драгор, Говедари), Родопи (Триводици); от 30-40 % – Калояново (Долна махала), Брезово (Пъгарско), Калояново (Бегово), Родопи (Перущица), Раковски (Момино село), Пазарджик (Гелеменово, Пищигово);

– *Задбалкански котловини*, основно в Казанлъшката котловина: с над 50 % – в общините Мъглиж (Зимница), Карлово (Христо Даново); от 40-50% – Мъглиж (Тулово); от 30-40 % – Карлово (Певците, Розино), Мъглиж (Дъбово, Ветрен, Николаево, Златирът);

– *Старозагорско поле*: с над 50 % – в общините Чирпан (Свобода), Стара Загора (Калитиново); от 40-50 % – Стара Загора (Братя Кунчеви, Дълбоки), Братя Даскалови (Гранит, Черна гора), Чирпан (Яздач); от 30-40% – Стара Загора (Памукчиу, Хрищени, Калояновец);

– *Хасковско*: с над 50 % – общините Стамболово (Голям извор), Харманли (Болярски извор), Хасково (Брягово, Динево); от 40-50 % – Хасково (Криво поле, Горно Войводино); от 30-40 % – Хасково (Корен, Конуш, Стамболийски, Маслиново, Нова Надежда).